

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej;
- ewentualnie, odpowiednie obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39.181 — *Woski do świec*, w której pozwana stwierdziła, że pewne przedsiębiorstwa, w tym skarżąca, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z powodu udziału w ciągłym porozumieniu lub ciągłej uzgodnionej praktyce w sektorze wosku parafinowego.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W zarzucie pierwszym skarżąca zarzuca naruszenie prawa do obrony, gdyż w zaskarżonej decyzji nie dokonano rozróżnienia między nią i innymi przedsiębiorstwami, na które zostały nałożone odrębne grzywny, lecz jest w niej mowa jednolicie o „H & R/Tudapetrol”. Dla skarżącej niezrozumiałe jest, jakie elementy naruszenia są jej konkretnie przypisywane. Stanowi to naruszenie prawa do obrony, ponieważ z przedstawienia zarzutów i z decyzji powinno w sposób niebudzący wątpliwości wynikać, jakie konkretne działania prowadzą do zarzucenia naruszenia prawa i opierającej się na nim grzywny.

Pomocniczo w zarzucie drugim skarżąca powołuje się na brak dowodu na istnienie naruszenia po stronie skarżącej. Z uwagi na całościowe przeprowadzenie dowodów wobec wszystkich adresatów decyzji Komisja nie spostrzegła się, że nie ma żadnych dowodów naruszenia popełnionego przez skarżącą. Skarżąca zarzuca Komisji to, że nie dokonała wystarczająco selektywnej i zindywidualizowanej oceny dowodów, która mogła i powinna była wykazać daremny charakter środków dowodowych przedstawionych w odniesieniu do naruszenia popełnionego przez skarżącą.

Również pomocniczo w zarzucie trzecim skarżąca twierdzi, iż przy obliczaniu grzywny kwota wyjściowa została błędnie ustalona na zbyt wysokim poziomie.

W zarzucie czwartym, który również został podniesiony pomocniczo, skarżąca zarzuca naruszenie zasady proporcjonalności oraz naruszenie zasady niedyskryminacji z tego powodu, iż przy obliczaniu grzywny popełniony został błąd w ocenie. W szczególności powołuje się ona na błąd w ocenie przy ustaleniu na 17 % części obrotu związanego z naruszeniem z uwagi na wagę naruszenia, jak i opłaty za wejście oraz nieproporcjonalny charakter wysokości grzywny ze względu na dysproporcjonalne uwzględnienie rozmiaru przedsiębiorstwa. Wreszcie skarżąca wskazuje na niedopuszczalne zastosowanie ze skutkiem wstecznym wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. do niniejszego przypadku.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda**(Sprawa T-552/08)**

(2009/C 55/61)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. M. Rochaud Jøet i S. Petrova, pełnomocnicy, wspierani przez G. Anastácio i A. R. Andrade, adwokaci)

Strona pozwana: Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda (Lizbona, Portugalia)

Żądania strony skarżącej

- Nakazanie stronie pozwanej zapłaty kwoty 124 319,22 euro tytułem zwrotu zaliczki zapłaconej przez skarżącą na poczet wykonania umowy nr BU/466/96 POIES zawartej w ramach programu THERMIE i rozwiązanej z powodu naruszenia umowy przez stronę pozwaną i pozostałych wykonawców, powiększoną o kwotę 48 180,00 euro tytułem odsetek za zwłokę naliczonych do dnia 30 września 2008 r., oraz o odsetki naliczone do dnia całkowitej zapłaty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 17 stycznia 1995 r. Komisja Wspólnot Europejskich podpisała na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2008/90 (¹) umowę Thermie nr BU/466/94 PO/ES ze stroną pozwaną, z Hospitais da Universidade de Coimbra oraz z Técnicas Reunidas, S.A.

Strona pozwana została wyznaczona do pełnienia funkcji koordynatora projektu i przejęła odpowiedzialność za przedstawienie Komisji niezbędnych dokumentów, za pośrednictwem w kontaktach pomiędzy wykonawcami i Komisją. Wykonawcy ponosili odpowiedzialność solidarną.

W dniu 10 lutego 1995 r. Komisja zgodnie z postanowieniami umowy zapłaciła zaliczkę w wysokości 30 %, to znaczy w kwocie 176 693,00 euro.

W dniu 24 maja 2000 r. Komisja na podstawie słusznych powodów (po wystosowaniu dodatkowych wezwań) rozwiązała umowę w oparciu o następujące naruszenia zobowiązań umownych:

- opóźnienia w wykonaniu niezakomunikowane Komisji w odpowiednim czasie;
- niemożliwość przystąpienia do wykonania projektu po stronie Domótica (co sama przyznała);
- brak przysyłania komisji we właściwym czasie poprawnych sprawozdań finansowych i technicznych;
- brak zakończenia prac nad wykonaniem projektu w pierwotnym terminie oraz w przedłużonym później terminie (31 sierpnia 2000 r.).

Z powodu zawinonego działania współwykonawców, sama nie była w stanie wywiązać się z jej zobowiązań.

Umowa przewidywała w przypadku niewywiązywania się z umowy przez pozwaną prawo Komisji do żądania zwrotu całości lub części jej wkładu finansowego powiększonego o odsetki.

Komisji przysługuje prawo do zwrotu kwoty 172 499,22 euro odpowiadającej pierwotnej wartości zaliczki, powiększonej o odsetki za zwłokę liczone od dnia 10 lutego 1995 r. i pomniejszonej o koszty częściowego wykonania przedstawione przez pozwaną i zaakceptowane przez Komisję, którą to kwotę należy jeszcze powiększyć o należne odsetki.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2008/90 z dnia 29 czerwca 1990 roku dotyczące promowania technologii energetycznych w Europie (program Thermie) (Dz.U. L 185 z 17.7.1990).

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2008 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-554/08)

(2009/C 55/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis, P. Katsimani i M. Dermizakis, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji DG TAXUD w przedmiocie odrzucenia oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na otwarte ogłoszenie o zamówieniu nr TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) na „Usługi w dziedzinie stosowania wspólnotowych aplikacji komputerowych w obszarach ceł, akcyzy i podatków” (Dz.U. 2008/S 203-268728), o której skarżąca poinformowano pismem z dnia 26 września 2008 r., a także stwierdzenie nieważności wszelkich dalszych powiązanych decyzji Komisji, włączając w to decyzję w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego wybranemu oferentowi;

— nakazanie, by DG TAXUD naprawiła szkodę w wysokości 7 638 125 EUR poniesioną przez skarżącą na skutek spornej procedury przetargowej;

— obciążenie DG TAXUD poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania i innymi kosztami oraz wydatkami związanymi z niniejszą skargą, nawet w wypadku jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się, na podstawie art. 230 WE, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej (DG TAXUD) w przedmiocie odrzucenia oferty złożonej przez skarżącą w odpowiedzi na otwarte ogłoszenie o zamówieniu nr TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) na „Usługi w dziedzinie stosowania wspólnotowych aplikacji komputerowych w obszarach ceł, akcyzy i podatków” (Dz.U. 2008/S 203-268728), o której skarżącą poinformowano pismem z dnia 26 września 2008 r., jak również zasądzenia na jej rzecz odszkodowania zgodnie z art. 235 WE.

Skarżąca twierdzi, że komitet oceniający popełnił szereg oczywistych błędów przy ocenianiu oferty skarżącej. Jak twierdzi skarżąca, zachowanie komitetu oceniającego odbiegało od standardowej polityki Komisji; komitet zlekceważył postanowienia zawarte w specyfikacji warunków zamówienia TIMEA, zgodnie z którymi instytucje zamawiające powinny skontaktować się z oferentem na etapie selekcji podczas procedury przetargowej, zwracając się o dodatkowe informacje lub wyjaśnienia. Skarżąca twierdzi ponadto, że instytucja zamawiająca naruszyła art. 100 rozporządzenia finansowego, a także zasady dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań. Zdaniem skarżącej instytucja zamawiająca dopuściła się nadużycia władzy oraz naruszyła zasady przejrzystości i równego traktowania wynikające z art. 93 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

Skarżąca twierdzi, że pozwana nie przedstawiła jej odpowiedniej analizy wyniku kontroli przeprowadzonej na skutek uwag poczynionych przez skarżącą w odniesieniu do sprawozdania z oceny ofert.

Skarżąca podnosi, że pozwana posłużyła się w sposób nieuczciwy kryteriami wyboru tak, by nie wybrać oferty skarżącej. W ten sposób pozwana naruszyła art. 134 ust. 2 oraz art. 148 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 (¹), jak również art. 32 ust. 2 dyrektywy 92/50 (²).

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego stosowanego do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).